

Metody przedstawienia składu chemicznego wód podziemnych

Klasyfikacje hydrogeochemiczne

Ogólną charakterystykę wód podziemnych można określić przez zastosowanie wybranej klasyfikacji hydrogeochemicznej. Występują dwie główne metody klasyfikacji:

1) uwzględniająca obecność względną w wodzie dominujących jonów, np. >20% mval (Altowskiego-Szwieca, Szczukariewa-Prikłóńskiego, Brodskiego i in. – Macioszczyk, 1987)

□ **klasyfikacja Altowskiego-Szwieca** (Kleczkowski, 1979):

Nazwę określającą **typ wody** tworzy się biorąc pod uwagę te jony, których zawartość w wodzie jest większa niż $20 \pm 3\%$ mval w stosunku do sumy anionów lub kationów. Nazwę wody rozpoczyna się od jonu, którego zawartość w wodzie jest największa, niezależnie od tego, czy jest to kation czy anion.

Jeżeli w składzie trój- i czterojonowej wody głównym jonem, od którego zaczynamy nazwę, jest anion, to w nazwie wody wymieniamy kolejno wg zawartości aniony, a następnie w takim samym porządku kationy, np.:

Cl – 30%, SO₄ – 60%, HCO₃ – 4%

Na – 14%, Mg – 28%, Ca – 58%

woda siarczanowo-chlorkowo-wapniowo-magnezowa (SO₄-Cl-Ca-Mg)

2) uwzględniająca wzajemne proporcje między jonami (Sulina, Palmera i in. – Macioszczyk, 1987)

□ **klasyfikacja Sulina**

Klasyfikacja powszechnie stosowana do określania typów hydrogeochemicznych wód silnie zmineralizowanych, zwłaszcza okalających złoża ropy naftowej.

Typ wody wg Altowskiego-Szwieca dla przykładu 1:

Woda wodorowęglanowo-wapniowo-magnezowa